

О. ХЕНРИ

НЕВЕРОЯТНА ИСТОРИЯ

Превод от английски: Тодор Вълчев, 1977

chitanka.info

Някога в северния край на Остин живееше почтено семейство на име Смодърз. То се състоеше от Джон Смодърз, жена му, самият той, малката им петгодишна дъщеря и нейните родители, което прави шест души, когато се извършва преброяване на населението на града с цел данните да се публикуват, и само трима в действителност.

Една вечер след вечеря момиченцето го хванаха силни колики и Джон Смодърз хукна към центъра на града да купи някакво лекарство.

И не се върна повече.

Момиченцето се оправи и след време порасна и стана жена.

Майката толкова много тъжеше за изчезналия си съпруг, че се ожени повторно чак след три месеца и се пресели в Сан Антонио.

След време момичето също се ожени, а след като се отърколиха още няколко години, то също имаше вече петгодишно момиченце.

Младата майка живееше в същата къща, в която бяха живели, когато баща ѝ излезе и не се върна повече.

Една вечер по някакво изключително съвпадение момиченцето заболя от остри колики тъкмо на годишнината от изчезването на Джон Смодърз, който щеше да ѝ бъде сега дядо, ако беше жив и имаше постоянна работа.

— Ще слеза до града да купя някакво лекарство — каза на жена си Джон Смит (защото тя се бе оженила не за друг, а именно за него).

— Не, скъпи! — възкликна жена му. — И ти може да изчезнеш завинаги и да забравиш да се върнеш.

И тъй Джон Смит не излезе, а седна с жена си до креватчето на малката Панси (защото така се казваше Панси).

Ала след малко състоянието на малката Панси явно се влоши и Джон Смит отново понечи да излезе за лекарство, обаче жена му не даде да се издума за излизане.

Ненадейно вратата се отвори и в стаята влезе превит и прегърбен старец с дълга бяла коса.

— А, дядо! — възкликна Панси. Тя го беше познала преди другите.

Старецът измъкна от джоба си шише лекарство и даде на Панси една лъжичка от него. Момиченцето се оправи веднага.

— Позакъснях малко — каза Джон Смодърз, — защото трябваше да чакам трамвай.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.